

איתמר רוזנברג הנסיך על הקפסולה*

הוציאו אותו להורג על שימוש לקוי בדרכי הנשימה. והיא, היא אהבה אותו מהרגע שבו נכנס יחד אתה לתא השירותים. רק כשהבינה את אצבעותיו על כל אורכן ודקותן ידעה שאין בידה אתגר שלא יעמוד בו. היא הציעה לו שורה והוא הסניף לה את כל השיר. נימי האף שלו זרחו. כשנכנסו למיטה באותו ערב משהו בו אמר שיש קפסולה מסתתרת מתחת למזון הישן, המאובק. הם היו מאושרים מאוד. אחרי כל שאיפה שהייתה להם הוא זרק את הראש אחורה כמו פסנתרן. ברגעים ההם ראתה בו את הילד המורעב וידעה את הכמיהה שהולכת ומתפשטת בקרבו. כלב ציד שלי, קראה לו.

הם חשבו את עצמם לבלתי־מנוצחים כמו היד שאוחזת במערוך. הם צללו אל כדורים מרוסקים ומאורגנים בשורות והאמינו שכך הם כותבים את סיפור אהבתם. כל כך אהבו עד שהתעקשו להשתמש במילים. אם הייתה להם שפה, מי כבר יכול היה לדבר בה. כל האנשים שנקרו בדרכם הרגישו שנגזרה עליהם בדידות על שתי רגליים.

הוא התאהב בה כשבתשובה על שאלה מה צבע העיניים שלה ענתה – טרוטות. הוא לא הרגיש צורך לגונן עליה. אולי הוא בכלל לא ידע איך לאהוב, וזה לא הפריע להם לכתוב כשהם חבוקים בין קשים גזורים וכמוסות שלא מסתירות כבר שום דבר. הם לא חשו בחום הגוף, אבל הקפידו להזכיר זו לזה את פתותי השלג הדקים שנותרו על פניהם.

בסוד הם חשבו ששמם הוא ילדי היקום. גלקסיות עלו בתעלות האף שלהם בכל יום. אחת לחודש היו הולכים שלובי זרוע אל בית המרקחת. כשחיכו בתור הוא עיסה את עורפה. בבית הם פתחו את הקופסאות שקיבלו. לפעמים פתחו אותן בנחת עשויה מלאכת מחשבת ולפעמים הסתערו על הכדורים כמו שחיות טורפות מסתערות על טרף.

היא נהנתה לצפות בו שואף גבוה ולעשן סיגריות. בדבר אחד הוא פחד לגעת גם במחשבות מסועפות: הנחת היסוד שהם במקום השני זה לזו. באחד מקצת שירי האהבה שעלה בידו לכתוב לה דימה את לובן עיניה לערמת הכדוריות שצומחת תחת הקפסולה הנפתחת.

אחד מקצת הידידים שהזמינו לביתם צייר אותם וכתב שאלוהים המציא את הריקוד כדי שיהיה לו תירוץ לעצב את השניים האלה. הוא הביט בהם במבט השמור לאיזיס ואוזיריס. "אצבעות צהובות" היה אחד משמות החיבה שנתנה לו כשדמעות הרטיבו את כתפיות השמלה הלבנה שלה. הוא היה צופה בה מרסקת את הכדורים והתענג על העצמה שיש בה וכל מה שיש לה. אחת לכמה חודשים הם היו מדממים מהאף כדי שיוזכרו שהם בסך הכול בני אדם. היא בכתה על כתפו ודיממה לו על החזה.

בין השורות שבסיפור שלהם היו רגעים שבהם הפסיק החומר לפעול. בשעות החוסר והראש בין הרגליים האלה הם היו מלטפים זו את גבו של זה וסופגים דמעות בשער הראש. פעמים אכלו גוללות שינה כדי לעבור את השעות האלה בשמץ של כבוד.

* מתוך "ויקטור, יעני", רומן בכתובים.

היא הייתה מרסקת את רוב הכדורים והוא היה מגלגל להם סיגריות, עד שהשתוו במיומנות. קצת שירי האהבה שעלה בידו לכתוב למענה כיסו את רצפת הבית. כשכתב את שיריו בעט כחול על דפים צהובים לבו הלם כמו איל ניגוח בכלוב הצלעות שלו. היא הייתה שקועה כל כך בעצמה עד ששמעה רק את חריקת המחשבות שלו.

הם אפילו לא שמו לב שדברים שבשגרה פסחו עליהם, שום דבר לא החליד להם את הצנרת. כל כך הרבה שעות ביום היא לא עצרה כדי לחשוב כמה טוב להם, והוא זחל כלטאה על הקירות. כל הזמן הזה נבקעו ביצים צהובות על צלחות או על רצפת החדר. היא כבר לא נזקקה לאיפור או לצבע בבגדים, כל נוצץ היה רק השתקפות של אישוניה. כל הזמן חשדה בו שהוא עוד מבקש גאולה ממכשירי החשמל הביתיים.

לא הייתה להם מנוחה. כששכבו מחובקים הוא היה קם לרסק להם כדור והיא גלגלה להם סיגריות.

את פרוסות הלחם המעטות שאכלו פרסה מן הכיכר רק לאחר שמרחה את בשר האבוקדו על צדה הבצוע.

כבר לא היה לו זמן לחוש רגשות פשוטים או להרכיב משפטים. היא כבר לא הייתה מניחה לו לרסן את המחשבות שהילכו בו אימים. היא בערה מזעם בכל ערב שבו יצאו לבר. הייתה לו החוצפה להושיב אותה על ספסל בחוץ ולתת לה מים קרים. היא צעקה שהיא יודעת את מסלולי הכוכבים כמו את מלאכת גזירת הקשים, והם טסים תחת נקודות החן שלה. פלג גופה התחתון היה דיסוננס של מכנסי שרוול ונעלי עקב.

הם חשו יציבים על בלימה, היא לא הצליחה להבין למה הוא מעניק לה את היופי שלו, ונשגב מבינתו איך הצליחה למצוא בו עניין.

אי אפשר לקרוא להם מכורים או נרקומנים. הכדורים שטחנו דמו לאור השמש או לחמצן ששאפו. צלעותיו בלטו וכמעט קרעו את עורו הדק. לה אולי כבר לא היו שדיים. ברק הכתים את פניה.

השמות שניתנו להם בלידתם נשחקו, נשאר רק הנסיך על הקפסולה.

כמה זמן, היא חשבה, יוכלו להתפרנס מהקפסולה הנמכרת. כדי להתפרנס הוא יצא למכור כריכים באחת החנויות בעיר. היא נשארה בדירה ומתחה גבולות. בסוף יום העבודה שלו הם היו הולכים שלובי זרוע שוב לבר. בכוס התשירים השאירו קפסולות במקום מטבעות. כולם אהבו אותם.

כדי להרחיק מאהובה מִכָּר ישן שלה, תקעה לו כדור ביד.

אהובה התעייף ממנה וחשב כמה היא יפה כשהיא לועסת את הסלרי שבבלאדי־מרי. היא רשפה עליו מבטים עד שנשחקו לו השאיפות. הוא טרק את עיניו עליה בעודה מדברת. הלב שלה היה מטורנום שהתייש אותו בקצב פעמיו. לרגעים חשבה שהוא מנסה לחלץ ממנה אהבה בשרנית. היא דחתה את ידו שנחה על עורפה כשהיו בדירה. הוא העז לפשוט את החלק השני של השם שהעניקה לו במתנה והשתוקק שיֵדה תסגוד לעורו ובשרו. לפעמים הוא היה מדבר הרבה והיא שתקה וחשבה על דברים אחרים.

היא הבינה יום אחד, בנחיר דואב, שריסוק הכדורים שלו מרושל. הסיגריה שגלגלה לו התפרקה בין שפתיו הדקות.

בדירה ששמרו למען סבתה היא התפקעה במשך שעות כשהוא התחיל לעבוד בחנות

המרקים בלי ידיעתה. גרונה היה שחוק מעצמה שעברה בו. הוא הפסיק להוציא את המרשם החודשי שלו כמו שאותה הפסיק לפקוד המחזור החודשי. היא פתחה מגירות בעצבנות. היא חשפה את הרצפה תחת שירי האהבה שכתב לה וזרקה אותם לפח יחד עם מוצרי ספיגת הדם. היא לא מצאה אף כמוסה. בין השירים גילתה את השיר הזה:

ריטלין, לך נתתי הכל וזרקת עלי זין
מתי תתקעי לעצמך כדור בראש או בתחת?
ריטלין, אני מתמסר לך ומתיצב אצל הרופא ב-30 בחדש כל חודש.
ריטלין, עד מתי תהיי הכלא האהוב שלי?
ריטלין, עד מתי תעמיד פנים שאת מרילין מונרו עד נקדת החן הלבנה האבקתית על הלחי שלך?
ריטלין, את צובעת אותי בסגל, ורד, כתם, ירק ושולחת אותי להזדיין כשאת שוקעת.
ריטלין, בגלל שאת הולכת אני משתמש באטרף ובגרינדר והולך לאויטה ולסאונה, נגעל מעצמי.
ריטלין, אני מתחנן לציסר טובי 60 מהמוזגת ולפעמים גם מקבל. היא לא מרשה לי להסניף אותך מחוץ לשרותים.
ריטלין, בגללך כלם אוהבים ושונאים אותי לפרקים.
אין לך אלהים.
ריטלין, את צלחת וצונצנת בתיק וקפסה מפח של טבק לגלגול.
ריטלין, אני נועל נעלי עקב וגורב ירכונים ואין לזה קשר אליך.
ריטלין, ידך בכל ויד כל כך.
ריטלין, את מצב רוח רע. איזה חיים יש כך?
ריטלין, את הופכת אותי לצייד של שגיאות.
ריטלין, את כח העל שלי.
ריטלין, למה אני יכול לסחר כך כמו בכסף מזמן?
אל תתממי לי עכשו.
ריטלין, למה פעם הייתי נראה מרצה כשהסנפתי ועכשו כלום לא מספיק לי?
ריטלין, איך את לא מתבישת להיות קפה של הבקר?
ריטלין, את אונסת אותי ושונאת את זה.

לרחובות היא יצאה רכובה על סוסי הפניקה ודפקה על דלתות מעט הידידים שנותרו להם. ברגע של אימה ראתה אותה בבהמיותו אוכל שווארמה באחד הדוכנים הזולים. כששכב במיטה כחף מפשע עטפה את גרונו באצבעות השחר שלה. זקפתו שקועה בבטנה. בכתפיים משוכות אחור הבליטה את שדיה. אחרי כמה שעות כמעט האמינה שמת, מכיוון שהדם שטף מנחיריו.